

Sygn. akt V KO 40/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. Ż.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2019 r.

w przedmiocie wniosku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt III K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt III K [...], Sąd Okręgowy w S. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy M. Ż. innemu sądowi równorzędnemu, to jest Sądowi Okręgowemu w K.. Wniosek umotywowano stanem zdrowia M. Ż.. Z opinii dotyczącej stanu jego zdrowia sporządzonej przez C. wynika, że oskarżony może uczestniczyć w postępowaniu przed sądem w S. albo w K., w zależności od potrzeb wynikających z ekonomiki procesowej. Biegli stwierdzili jednak, że oskarżonemu musi być zapewniony wjazd do siedziby sądu i na salę rozpraw dla wózków inwalidzkich z dostępem do toalety dla osoby niepełnosprawnej korzystającej z wózka inwalidzkiego oraz możliwość składania wyjaśnień w pozycji siedzącej.

Poza tym oskarżony poddawany jest terapii komórkami macierzystymi i codziennej wielogodzinnej rehabilitacji w K.. Dojazd do S. wymagałby przerwania rehabilitacji i wiązałby się z zagrożeniem dla stanu zdrowia oskarżonego. Poza tym z opinii fizjoterapeutycznej wynika, że podczas rozprawy powinna mu towarzyszyć

inna osoba, a rodzina oskarżonego zamieszkuje w K.. Sąd wskazał także na problemy związane z koniecznością regularnego oddawania moczu, co w czasie podróży może być utrudnione, oraz na stany depresyjne oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego w S. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Jak zauważył we wniosku Sąd Okręgowy w S., Sąd Najwyższy przyjmuje w swoim orzecznictwie, że stan zdrowia oskarżonego także może stanowić podstawę do przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania na podstawie art. 37 k.p.k. W postanowieniu z dnia 18 marca 2005 r., sygn. akt III Ko 2/05, Sąd Najwyższy stwierdził, że: „Przepis art. 37 k.p.k. nie wyklucza przekazania sprawy sądowi równorzędnemu w sytuacji, gdy stan zdrowia oskarżonego jest taki, że nie wyklucza stawiania się przezeń w sądzie co do zasady, ale jednocześnie uniemożliwia stawianie się w sądzie znacznie odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego.” Taka sytuacja zachodzi w badanej sprawie.

Okoliczności przedstawione we wniosku Sądu Okręgowego w S., znajdujące poparcie w zgromadzonych w sprawach opiniach sądowo - lekarskiej i fizjoterapeutycznej, prowadzą do wniosku, że sprawne przeprowadzenie postępowania i zakończenie go bez zbędnej zwłoki możliwe będzie, jeśli sprawa oskarżonego M. Ż. prowadzona będzie przed Sądem Okręgowym w K.. Konieczność zapewnienia podczas podróży do S. potrzeb oskarżonego wynikających z jego stanu zdrowia, zapewnienia udziału w rozprawie także innej osoby, stanowią okoliczności, które mogą prowadzić do niemożności jego stawienia w wyznaczonym przez Sąd terminie. Znaczenie dla przedmiotowej decyzji mają także okoliczności dotyczące związanego z taką podróżą ryzyka dla zdrowia oskarżonego. Pogorszenie jego stanu zdrowia może bowiem prowadzić

do niemożności dalszego prowadzenia rozprawy albo prowadzenia jej przez dłuższy okres czasu, co z kolei stwarza ryzyko przewlekłości postępowania.

Kierując się tymi względami postanowiono jak wyżej.